

Bruxelles, den 9.10.2013
COM(2013) 705 final

KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING FOR 2012
KAPITEL 1 - REVISIONSERKLÆRING MED UNDERBYGGENDE OPLYSNINGER

DA

DA

KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING FOR 2012

KAPITEL 1 – REVISIONSERKLÆRING MED UNDERBYGGENDE OPLYSNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.6. Kommissionen bemærker, at Rettens nye metode indebærer en ændring af definitionen af den reviderede population. Kommissionen anerkender fordelene ved Rettens nye metode, men bemærker, at den reviderede population ikke længere er begrænset til typer af transaktioner, der ligger til grund for bevillingsregnskabet, men også omfatter nye transaktioner opført i det almindelige regnskab baseret på begreber, der kræver en vis regnskabsekspertise.

Kommissionen mener, at Rettens nye fortolkning har betydelige konsekvenser (se svarene til punkt 1.7, 1.12, 1.14 og 1.19 til 1.35). Det er derfor meget vigtigt, at der anvendes klare forklaringer, metoder og termer, som giver interessenterne mulighed for at forstå ændringerne og vurdere konsekvenserne.

1.7. Kommissionen glæder sig over, at clearing af den forfinansiering, der er betalt i tidligere år, omfattes af revisionen. Efter Kommissionens opfattelse giver dette mulighed for i højere grad at tage hensyn til virkningen af flerårige korrektionsmekanismer. I finansforordningens artikel 32 defineres intern kontrol som en "proces, der finder anvendelse på alle niveauer i forvaltningen og har til formål at give en rimelig sikkerhed for, at følgende målsætninger opfyldes:.... d) forebyggelse, afsløring, korrektion af og opfølgning på svig og uregelmæssigheder".

Kommissionen følger udviklingen af Rettens metode tæt for at se, om den har en potentiel effekt på den anslåede fejlforekomst (se svarene til punkt 3.9 og 4.8).

1.12. Kommissionen er bundet af finansforordningen, hvori det i artikel 32, stk. 2, litra e), fastslås, at det interne kontrolsystem bl.a. skal sikre "tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter".

Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion, navnlig ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelsers på et niveau, der svarer til de påpegede uregelmæssigheder og mangler. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det ikke undgås, at fejl på mange områder først rettes flere år efter, at de er sket. Kommissionen mener derfor, at Rettens årlige repræsentative fejlforekomst bør ses i denne sammenhæng. Kommissionen anvender generelt derfor selv restfejlfrekvensen, hvor der tages højde for finansielle korrektioner og inddrivelsers i den flerårige gennemførelsesperiode og således omfatter dem, der foretages i de efterfølgende år. Ved vurderingen af den anslåede fejlforekomst i 2012 tager Kommissionen desuden hensyn til effekten af faste korrektioner det pågældende år, der ikke er medtaget i Rettens anslåede fejlforekomst.

Kommissionen mener, at restfejlfrekvensen giver et retvisende billede af, i hvilket omfang EU-budgettet stadig er berørt af udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, efter at der er udført overvågning og kontrol.

1.13. Kommissionen anerkender, at systemerne er delvis effektive, hvilket afspejles i Rettens anslåede fejlforekomst på slutmodtagerniveau. På baggrund af overvågningen og kontrollen har Kommissionen gennemført finansielle korrektioner og inddrivelsers i 2012 på 4 419 mio. EUR, hvilket udgør 3,2 % af betalingerne (se tabel 1.1). Korrektionerne og inddrivelsers er opdelt på følgende politikområder:

Kapitel 3 Landbrug – markedsstøtte og direkte støtte: 771 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsers (1,7 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 4 Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed: 258 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (1,7 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 5 Regionalpolitik, energi og transport: 2 719 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (6,8 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 6 Beskæftigelse og sociale anliggender: 442 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (3,8 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 7 Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse: 99 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (1,6 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 8 Forskning og andre interne politikker: 120 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (1 % af de afholdte betalinger)

Kapitel 9 Administrationsudgifter: 9 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelsler (ikke relevant af de afholdte betalinger).

Det betyder ikke, at alle inddrivelsler og finansielle korrektioner gennemført i år T kan fratrækkes fejlføremkomsten i år T. Det indebærer imidlertid, at der ved vurderingen af, om det generelle interne kontrolsystem effektivt kan beskytte EU-budgettet over en flerårig periode, både skal tages højde for fejlføremkomster og inddrivelsler/finansielle korrektioner.

1.14. Kommissionens vurdering ligger tæt på Rettens konklusion vedrørende næsten alle transaktioner i de forskellige revisionsstikprøver. Kommissionen bemærker imidlertid, at Retten ikke tager hensyn til de faste finansielle korrektioner gennemført på programniveau i regnskabsåret ved beregningen af fejlføremkomsten (se tekstboks 1.2 og punkt 6.39, litra a) – se også punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det samlede antal fejl i de transaktioner, der ligger til grund for EU's konsoliderede regnskab, i det store og hele er i overensstemmelse med de fejlføremkomster, som Retten har beregnet gennem de sidste tre år. Dette skyldes, at kontrolbestemmelserne er blevet forstærket i programmeringsperioden 2007-2013, og at Kommissionen fører en striks politik for afbrydelser og suspension af betalinger og finansielle korrektioner og inddrivelsler, så snart der konstateres mangler.

1.15. Se svaret til punkt 1.6 og 1.7.

1.16. Kommissionen bemærker, at Rettens anslåede fejlføremkomst i de administrationsudgifter, der forvaltes direkte af EU-institutionerne (10 mia. EUR i 2012), er 0 % (se kapitel 9, punkt 9.8).

1.17. Kommissionen har som led i den delte forvaltning gjort en væsentlig indsats for at sikre en streng overholdelse af støtteberettigelseskravene og en korrekt anvendelse af reglerne for offentlige indkøb. Denne indsats omfatter både forebyggende foranstaltninger såsom en striks politik for afbrydelser og suspension af betalinger og korrigerende foranstaltninger såsom finansielle korrektioner (for samhørighedspolitikken se punkt 5.33, andet og tredje afsnit).

1.18. Se svarene til punkt 1.14.

Punkt 1.19 til 1.35

Kommissionen glæder sig over, at clearing af den forfinansiering, der er betalt i tidligere år, omfattes af den nye stikprøvemethode. Efter Kommissionens opfattelse giver dette mulighed for i højere grad at tage hensyn til virkningen af de flerårige korrektionsmekanismer omhandlet i finansforordningens artikel 59 og 80 (se punkt 1.22 og 1.24).

Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion, navnlig ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelsler på et niveau, der svarer til de påpegede uregelmæssigheder og

mangler. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det på mange områder ikke undgås, at fejl først rettes flere år efter, at de er sket. Kommissionen mener derfor, at Rettens årlige repræsentative fejlforekomst bør ses i denne sammenhæng.

1.21. Finansielle korrektioner fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at inddrive uberettigede betalinger fra støttemodtagerne, når det er gennemførligt og omkostningseffektivt.

Ud over de finansielle konsekvenser, som Retten påpeger, kan medlemsstaterne på nogle politikområder også gennemføre en korrektion ved at fratække ikke-støtteberettigede udgifter i en senere betalingsanmodning og bruge de således frigivne midler på andre støtteberettigede projekter. I sådanne tilfælde bliver det et nationalt anliggende at inddrive de korrigerede beløb, da EU-budgettet er beskyttet og ikke længere berørt af de uregelmæssige beløb.

1.22. I henhold til finansforordningen påhviler det medlemsstaterne at foretage inddrivelse, navnlig i tilfælde af delt forvaltning:

- I artikel 59, stk. 2, fastslås følgende: "For at beskytte Unionens finansielle interesser udfører medlemsstaterne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og i overensstemmelse med denne artikel og de sektorspecifikke regler forudgående og efterfølgende kontrol, om nødvendigt på stedet af repræsentative og/eller risikobaserede stikprøver af transaktioner. De inddriver også uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det i forbindelse hermed er nødvendigt."

- I artikel 80, stk. 3, fastslås følgende: "Medlemsstaterne er i første omgang ansvarlige for at gennemføre kontrol og revisioner og at inddrive uretmæssigt anvendte beløb som fastsat i de sektorspecifikke regler. I det omfang medlemsstaterne opdager og korrigerer uregelmæssigheder for egen regning, fritages de for Kommissionens finansielle korrektioner af disse uregelmæssigheder."

1.25. Kommissionen bemærker, at Retten ikke anmoder om en redegørelse for de finansielle korrektioners konsekvenser for EU's budget.

I finansforordningens artikel 80, stk. 4, fastslås følgende:

"Kommissionen anvender finansielle korrektioner på medlemsstater for at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og finansielle konsekvenser for budgettet. Hvis disse beløb ikke kan identificeres præcist, kan Kommissionen anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner i henhold til de sektorspecifikke regler.

Kommissionen tager, når den fastsætter beløbet for den finansielle korrektion, hensyn til arten og omfanget af overtrædelsen af den gældende lovgivning og de finansielle konsekvenser for budgettet, herunder mangler i forvaltnings- og kontrolsystemer..."

Formålet med finansielle korrektioner er ikke at straffe medlemsstaterne, men at sikre, at budgettet beskyttes (dvs. at alle udgifter opført på EU's budget er lovlige) ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen.

1.25, b) Kommissionen bemærker, at finansielle korrektioner altid har en negativ effekt på medlemsstatsniveau:

i) accepterer medlemsstaten korrektionen, skal medlemsstaten angive regelmæssige udgifter til erstatning for de uregelmæssige udgifter for ikke at miste EU-midler

ii) pålægges den finansielle korrektion af Kommissionen, sker der en nettokorrektion, og medlemsstaten lider et økonomisk tab som følge af tabet af EU-bidraget.

I begge tilfælde (punkt 1.25, litra b), nr. i) og ii)) skal medlemsstaten selv finansiere beløbene over det nationale budget og således bære de finansielle konsekvenser af tabet af EU-medfinansieringen af de udgifter, der ikke anses for at være støtteberettigede, medmindre medlemsstaten har mulighed for at inddrive beløbene fra de enkelte støttemodtagere.

1.26. Kommissionen bemærker, at selv om medlemsstaterne ikke inddriver beløbene fra den endelige støttemodtager, betyder den finansielle korrektion på medlemsstatsniveau, at EU's budget beskyttes. Udgifterne finansieres ikke længere over EU's budget, men over det nationale budget.

1.27. Rammebestemmelserne giver medlemsstaterne mulighed for enten at fratække beløb, der anses for at være uretmæssigt udbetalt, straks i den følgende betalingsanmodning, allerede før beløbet er inddrevet på nationalt plan (omkring 83 % af det samlede beløb), eller at vente med at fratække dette beløb i en følgende betalingsanmodning, til beløbet er blevet inddrevet fra støttemodtagerne (omkring 17 % af det samlede beløb).

1.29. Kommissionen har truffet alle nødvendige foranstaltninger i henhold til traktaten og forordningerne for at beskytte EU's budget. Kommissionen træffer i muligt omfang disse foranstaltninger i det regnskabsår, hvor uregelmæssighederne sker eller identificeres af enten Retten, medlemsstaten eller af Kommissionen selv. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det imidlertid ikke undgås, at de fleste uregelmæssigheder og/eller fejl først rettes flere år efter, at de er sket.

Navnlig som led i forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik vil Kommissionen fortsætte sine bestræbelser på at forbedre og fremskynde processen under hensyntagen til behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes berigtigelsesret.

For så vidt angår strukturfondene, blev der truffet afgørelse om to tredjedele af de samlede finansielle korrektioner for perioden 2000-2012 efter vedtagelsen af Kommissionens handlingsplan for 2008. Dette vidner om, at procedurerne er blevet fremskyndet som bebudet af Kommissionen.

Tekstboks 1.1 – Et eksempel på en langvarig procedure

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – Spanien

Efter Kommissionens opfattelse har denne komplekse korrektionsproces, som har bevirket, at over 2 mia. EUR er blevet erstattet med nye støtteberettigede udgifter, beskyttet EU's budget.

Tekstboks 1.2 – Eksempler på faste finansielle korrektioner med effekt på medlemsstatsniveau

Den Europæiske Socialfond (ESF) – Rumænien

Kommissionen bemærker, at selv om Retten anerkender, at Kommissionen har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger, reducerer Retten ikke den anslåede fejlforekomst for 2012 på grundlag af den faste korrektion, som Retten anvender på politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender. Ved vurderingen af den anslåede fejlforekomst i 2012 tager Kommissionen desuden hensyn til effekten af faste korrektioner det pågældende år, der ikke er medtaget i Rettens anslåede fejlforekomst. På dette grundlag mener Kommissionen, at fejlforekomsten i det store og hele er i overensstemmelse med den tidligere beregnede fejlforekomst for dette politikområde (se punkt 6.14 og 6.39).

Effekten af finansielle korrektioner svarer ikke blot til en reduktion af medfinansieringssatsen for det pågældende operationelle program, men hvad der er mere relevant, udelukkes de udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, således fra Unionens udgifter.

EFRU – Den Tjekkiske Republik

I 2012 foretog Kommissionen samlede faste finansielle korrektioner af alle udgifter under de pågældende tjekkiske programmer. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger for at beskytte EU's budget i det regnskabsår, som Retten har revideret, har ovenstående faste korrektion ikke haft indvirkning på Rettens beregning af den anslåede fejlforekomst for 2012 (se punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

Tekstboks 1.3 – Eksempler på faste finansielle korrektioner med effekt på støttemodtagerniveau

Kommissionen gør opmærksom på de proaktive korrigerende foranstaltninger, som den iværksatte i form af betalingsafbrydelser og betydelige finansielle korrektioner af fire af de fem EFRU-hovedprogrammer i Rumænien, hvor Kommissionen havde konstateret alvorlige mangler under revisionsarbejdet. Programmerne var blevet korrigeret med en fast sats på mellem 10 % og 25 % afhængigt af den specifikke situation for hvert prioriteret felt.

Kommissionen bemærker, at Retten mente, at den faste korrektion kun indvirkede på individuelle projekter i det slovakiske eksempel, når disse projekter havde været underlagt individuelle revisioner, idet de indgik i den repræsentative stikprøve af 77 kontrakter, der dannede grundlag for ekstrapoleringen, og således blev genstand for detaljerede individuelle korrigerende foranstaltninger. I forbindelse med et andet projekt, for hvilket der var blevet fastsat en fast korrektion, men som ikke indgik i den repræsentative stikprøve, medlemsstaten havde revideret, mente Retten, at den fejl, Retten havde konstateret, ikke var blevet korrigeret på trods af den faste korrektion, og Retten medtog den derfor i fejlforekomsten. Det ville have store omkostningsmæssige konsekvenser for Kommissionen og medlemsstaterne at udvide forvaltningskontrollen og -revisionen af individuelle projekter, og derfor anvendes faste korrektioner i overensstemmelse med lovgivningsrammen.

EFRU – Slovakiet

I 2012 foretog Kommissionen samlede faste finansielle korrektioner af alle udgifter under de pågældende slovakiske programmer. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger for at beskytte EU's budget i det regnskabsår, som Retten har revideret, har ovenstående faste korrektion ikke haft indvirkning på Rettens beregning af den anslåede fejlforekomst for 2012 (se punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

1.31.

a) Den finansielle korrektion vedrørende Spanien blev foretaget i 2012 baseret på (delvise) endelige betalinger. Denne korrektion bidrager derfor til at sikre, at Kommissionens betalinger i 2012 ikke går til udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen.

Kommissionen bemærker endvidere, at betalinger, fejl og korrektioner under samhørighedspolitikken skal vurderes inden for rammerne af de flerårige programmer. Kommissionen har i en nylig rapport udarbejdet på anmodning af dechargemyndigheden godtgjort, at Kommissionens finansielle korrektioner i forbindelse med programmerne for 2000-2006 samt medlemsstaternes yderligere korrektioner og denne finansielle korrektion for Spanien omfatter mindst 5,6 % af EFRU-bevillingerne i 2000-2006 (og 6,2 % pr. 31. marts 2013).

b) Selv om Kommissionens betalinger gik til projekter, der kan have været fejlbehæftede, er det Kommissionens opfattelse, at ikke-støtteberettigede udgifter, der er blevet anmeldt af de endelige

støttemodtagere, på grund af de faste korrektioner ikke godtgøres over EU's budget (se kapitel 5 (punkt 5.26, 5.33 og 5.62) og 6 (punkt 6.14, 6.15, 6.37 og 6.40.).

c) Se Kommissionens svar i tekstboks 1.3. Der var her tale om en række slovakiske projekter omfattet af Rettens stikprøve, som dannede grundlag for den faste korrektion på 7,3 % af næsten 2 000 projekter. Et andet slovakisk projekt, som ikke blev individuelt revideret af medlemsstaten inden Rettens revision, indgik i Rettens skøn over fejlforekomsten. Denne forskelsbehandling af projekter undergivet den samme faste korrektion er i strid med princippet om kontrollernes omkostningseffektivitet og de underliggende årsager til anvendelsen af faste korrektioner i henhold til finansforordningen.

1.32. Efter Kommissionens opfattelse dækker de finansielle korrektioner i tilstrækkelig grad risikoen for EU's budget forbundet med udgifter under delt forvaltning. De finansielle korrektioner fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at inddrive uberettigede betalinger fra støttemodtagerne, når det er gennemførligt og omkostningseffektivt. Med hensyn til timingen af de finansielle korrektioner vil Kommissionen fortsætte sine bestræbelser på at forbedre og fremskynde processen, navnlig som led i forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik, under hensyntagen til behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes berigtigelsesret. Derfor mener Kommissionen, at der bør tages hensyn til efterfølgende finansielle korrektioner og inddrivelses i overensstemmelse med EU-reglerne for at afspejle, i hvilket omfang udgifterne over tid stadig er berørt af transaktioner, der er afholdt i strid med lovgivningen, efter at der er udført overvågning og kontrol.

1.33. Kommissionen understreger, at faste korrektioner beskytter EU's budget ved at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering.

Se svarene til punkt 1.29 til 1.31.

1.34. Sideløbende med gennemførelsen af finansielle korrektioner løses alle identificerede systemproblemer gennem handlingsplaner til ændring af forvaltnings- og kontrolsystemer, der gennemføres af den pågældende medlemsstat.

Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning om den integrerede struktur for intern kontrol vedtaget i juli 2013 Kommissionen til strengt at anvende artikel 32, stk. 5, i finansforordningen, der har følgende ordlyd: "Hvis omfanget af fejl under gennemførelsen af programmet vedvarende er højt, skal Kommissionen udpege svaghederne i kontrolsystemerne, analysere omkostninger og fordele ved mulige korrigerende foranstaltninger og tage eller foreslå passende skridt i form af f.eks. forenkling af de gældende bestemmelser, forbedring af kontrolsystemer og ændring af programmets ... udformning."

I lyset af den forventede reduktion af menneskelige ressourcer, problemer i lovgivningsproceduren for perioden 2014-2020 med at sikre den foreslåede forenkling og målet om omkostningseffektive kontroller mener Kommissionen ikke, at gennemførelsen af dette nye krav, navnlig på området delt forvaltning, kan begrænses til foranstaltninger, hvor der kun er fokus på at opnå en indvirkning på den årlige fejlforekomst i betalingerne til de endelige støttemodtagere. Finansielle korrektioner og inddrivelses på medlemsstatsniveau, der gennemføres i flerårige programmets gennemførelsesperiode, vil altid være en vigtig faktor, som der skal tages hensyn til i lighed med de fortsatte bestræbelser på at forenkle regler og ændre og styrke systemer.

1.35. Kommissionen bemærker, at nettoreduktioner af EU-støtte som følge af Rettens nuværende tilgang ikke har nogen indvirkning på Rettens skøn over fejlforekomsten, hvis medlemsstaterne ikke inddriver beløbene fra de endelige støttemodtagere, eller hvis de vedrører tidligere år.

1.38. Kommissionens tjenestegrene har forpligtet sig til at efterkomme alle Den Interne Revisionstjenestes anbefalinger i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter for 2013.

1.39. Den sammenfattende rapport er det dokument, der er vedtaget af kollegiet på grundlag af de årlige aktivitetsrapporter og den interne revisors generelle udtalelse under hensyntagen til Rettens årsberetning og Europa Parlamentets dechargebeslutning, hvori Kommissionen tager det overordnede politiske ansvar for EU-budgettets forvaltning i medfør af artikel 317 i TEUF.

1.40. Den eksplicite erklæring om, at midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med forordningerne, er anført i generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter. I den forvaltningsstruktur, der er blevet besluttet for Europa-Kommissionen, har generaldirektørerne dette ansvar, hvorimod kollegiet har det politiske ansvar. Det bekræftes i finansforordningen (artikel 66, stk. 9).

1.41. For så vidt angår Kommissionens tilgang til kvantificering af restfejlfrekvensen i forbindelse med kontrol over flerårige programmeringsperioder og således eksponeringen (risikofyldte beløb), se svaret til punkt 1.12.

Som anført i den sammenfattende rapport er Kommissionen opmærksom på de spørgsmål, som Retten har rejst, og træffer foranstaltninger til harmonisering af metoderne til at beregne det risikofyldte beløb.

Det er vigtigt at tage hensyn til, at de nuværende problemer primært skyldes upålidelige fejlforekomster meddelt af medlemsstaterne. Kommissionen gør en stor indsats for at forbedre deres pålidelighed, navnlig ved at forhøje dem, hvis det findes nødvendigt (se svarene til punkt 3.31 til 3.36, 4.38 til 4.39 og 6.35 til 6.39.).

1.42. Som anført i den sammenfattende rapport og på grundlag af erfaringen fra de sidste fire år (2009-2012) står de finansielle korrektioner og inddrivelser mål med det anslåede risikofyldte beløb. Denne tilgang med gennemsnitlige finansielle korrektioner og inddrivelser kan endog anses for at være konservativ, da flere fejl et år sandsynligvis vil føre til flere finansielle korrektioner og inddrivelser fremover. Tilgangen i Kommissionens svar til punkt 1.12 understøtter dette synspunkt. I lyset af væsentlighedstærsklen på 2 % mener Kommissionen derfor, at budgettet er beskyttet som helhed på trods af undervurdering af visse risikofyldte beløb. Se svarene til punkt 1.19 til 1.35.

- Udformningen af de flerårige korrektionsmekanismer i finansforordningen og sektorforordningerne er i vid udstrækning afgørende for timingen af de finansielle korrektioner og deres indvirkning på medlemsstaterne og støttemodtagerne. Denne flerårige retlige ramme er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med en årlig tilgang. I Kommissionens sammenfattende rapport tages der naturligvis hensyn til den gældende retlige ramme for flerårige overvågnings- og kontrolsystemernes evne til at korrigere fejl.

– Kommissionen har gjort en stor indsats for at forbedre pålideligheden af medlemsstaternes fejlstatistikker. Selv om Kommissionen anerkender, at der fortsat er problemer, har Kommissionens foranstaltninger sikret, at de risici, der afdækkes i de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport, generelt giver et retvisende billede af restfejlfrekvensen.

– Erstatningen af udgifter, der ikke er støtteberettigede, med støtteberettigede udgifter, er i fuld overensstemmelse med den retlige ramme. Det var lovgiverens formål at sikre, at midlerne rent faktisk bruges på støtteberettigede projekter i medlemsstaterne.

Kommissionens forslag til forordning om fælles bestemmelser, som dækker de europæiske strukturfonde for perioden 2014-2020, omfatter bestemmelser om finansielle korrektioner, der reducerer tildelingen af budgetmidler til den pågældende medlemsstat, og indebærer således en

netto-reduktion, hvis svagheden/manglen ikke blev identificeret af medlemsstaten. Medlemsstaterne vil således i højere grad blive tilskyndet til at indføre et effektivt overvågnings- og kontrolsystem.

1.44. Kommissionen vurderer ikke indvirkningen af de finansielle korrektioner og inddrivelses på korrektionen af fejl i betalingerne til de endelige støttemodtagere, men undersøger i stedet på grundlag af den retlige ramme i finansforordningens artikel 59 og 80, om de i tilstrækkelig grad beskytter EU's budget som helhed ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering.

Kommissionen indtog en forsigtig holdning til beregningen af de pågældende beløb. Kommissionens analyse omfattede kun de finansielle korrektioner (i 2012 ca. 3,7 mia. EUR) og inddrivelses (i 2012 ca. 0,7 mia. EUR), der blev gennemført af Kommissionen selv og var direkte rettet mod fejl eller risiko for fejl, der skyldes svagheder i medlemsstaternes overvågnings- og kontrolsystemer (i 2012 i alt 4,4 mia. EUR).

Som følge af denne tilgang medtog Kommissionen ikke:

– inddrivelses af forskud, der ikke var brugt, da der ikke var blevet afholdt udgifter (i 2012 ca. 0,6 mia. EUR). Beregningen af de beløb, der skal tilbagebetales til EU's budget, skal imidlertid baseres på en analyse og validering af støtteberettigelsen af de udgifter, der danner grundlag for clearing af det pågældende forskud og udelukkelsen af udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen

– inddrivelses og tilbagetrækninger gennemført af medlemsstaterne (fra 2007 til 2012) for programmeringsperioden 2007-2013 som følge af deres egen indsats (ca. 1,6 mia. EUR), der korrigerer uregelmæssige beløb modtaget af de endelige støttemodtagere.

Efter Kommissionens opfattelse bør ovennævnte beløb tages i betragtning i forbindelse med analysen af den langsigtede indvirkning på lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, der er blevet anmeldt af de endelige støttemodtagere. Med det formål at tilvejebringe mere fuldstændige oplysninger vil Kommissionen derfor inkludere disse oplysninger i sine fremtidige meddelelser om beskyttelsen af EU's budget.

Kommissionen vurderer på grundlag af den retlige ramme i finansforordningens artikel 59 og 80 og tilgængelige data, om den i tilstrækkelig grad beskytter EU's budget som helhed ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering.

1.45. Kommissionen er af den opfattelse, at den sammenfattende rapport mere end opfylder kravene i finansforordningen, hvor følgende fastslås i artikel 66: "Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år." Den sammenfattende rapport er det dokument, hvori kollegiet tager det overordnede politiske ansvar i medfør af artikel 317 i TEUF. Den indeholder en analyse af forbeholdene og begrundelsen herfor og giver tjenestegrenene instrukser om, hvordan de skal rette op på de tilbageværende svagheder.

Efter Kommissionens opfattelse opfylder de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport i forening målsætningerne for både intern og ekstern ansvarlighed defineret af Retten. De årlige aktivitetsrapporter færdiggøres i tide til at blive taget i betragtning af Retten, og de indeholder en eksplicit erklæring på linje med erklæringen på andre områder. Den sammenfattende rapport er sammenfatningen af de årlige aktivitetsrapporter og er det dokument, hvori kollegiet tager det overordnede politiske ansvar i medfør af artikel 317 i TEUF.

De årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport er offentlige dokumenter, som alle interessenter har let adgang til. Kommissionen vil følge Rettens forslag om at linke fra det

konsoliderede regnskab til de sider, hvor den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter offentliggøres.

1.46. Budgettet vedtages af budgetmyndigheden. Da Kommissionens budgetforslag for 2012 blev beskåret af budgetmyndigheden, var Kommissionen nødt til at fremsætte en anmodning om et ændringsbudget for at imødekomme medlemsstaternes betalingsanmodninger for regionalpolitik og udvikling af landdistrikter. Det blev imidlertid ligeledes beskåret af budgetmyndigheden, hvilket resulterede i et stort efterslæb på 12,1 mia. EUR i uindfrie betalingsanmodninger vedrørende regionalpolitik ved årets udgang. Inden for udvikling af landdistrikter var der en forholdsvis begrænset mangel på betalingsbevillinger på 101,4 mio. EUR i 2012-budgettet.

Kommissionen anvendte alle tilgængelige redskaber til at maksimere gennemførelsen af budgettet, herunder det nye redskab i finansforordningen "overførsel ved årets udgang". Det gjorde det muligt at poole uudnyttede bevillinger fra alle udgiftsområder og foretage betalinger på 211 mio. EUR under regionalpolitik ved udgangen af december.

1.51. (se svaret til punkt 1.46)

1.53. Kommissionen er enig i, at det i forbindelse med flerårig programmering er normalt, at der sker en stigende tilstrømning af betalingsanmodninger ved udgangen af programmeringsperioden. Da Kommissionen var klar over dette, forelagde den et ændringsbudget i 2012 for at imødegå manglen på bevillinger (se også svaret til punkt 1.46).

Ændringsforslaget omfattede kun betalingsbevillinger, da der ikke er behov for yderligere forpligtelsesbevillinger, idet de er fastlagt i den flerårige finansielle ramme.

1.55. Ud over anmodninger, der ikke kunne imødekommes ved årets udgang på grund af manglende bevillinger (se svaret til punkt 1.46), vil der altid være sene betalingsanmodninger, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger ved årets udgang på grund af fristen den 31. december i henhold til N+2/3-reglerne.

1.56. I henhold til artikel 90, stk. 4, i finansforordningen skal udbetalinger ved forfinansiering afsluttes (dvs. udgifter registreres) regelmæssigt i henhold til den økonomiske karakter og tidsplanen for det underliggende projekt. Ved den årlige cut-off-procedure allokeres de relevante udgifter til den pågældende periode, selv om det (endelige) godtgørelseskrav endnu ikke er blevet rapporteret eller godkendt.

1.57. Kommissionen understreger, at der i lyset af den særlige karakter af foranstaltninger udadtil er blevet indført en undtagelse i artikel 184, stk. 4, i den ajourførte finansforordning (gældende fra den 1. januar 2013) for foranstaltninger udadtil om, at højst to forfinansieringsbetalinger må være uafsluttet i hele foranstaltningens løbetid.

1.58. Kommissionen gennemgår nøje de udestående forpligtelser. Formålet med de nye lovgivningsforslag udarbejdet af Kommissionen for 2014-2020 var at styrke den finansielle disciplin med en regel om automatisk frigørelse to år efter den årlige frigørelse. Kommissionen foreslog endvidere at ophæve undtagelserne for større projekter. I forbindelse med den interinstitutionelle procedure er medlovgiverne imidlertid tilsyneladende blevet enige om at udvide reglen om automatisk frigørelse til tre år. Inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme foreslår Kommissionen ligeledes større fleksibilitet i budgetforvaltningen med det formål at overføre de uudnyttede margener for hvert udgiftsområde til det følgende år.

1.59. Kommissionen har allerede fokus på en nøje fremadrettet planlægning. De uindfrie forpligtelser (UF) skal imidlertid enten frigøres eller indfris. Frigørelser er strengt reguleret af finansielle regler, og i de fleste tilfælde kan de ikke anvendes. Kommissionen er derfor forpligtet til at betale de udestående beløb.

Kommissionen vil undersøge, hvordan man bedst kan udarbejde og offentliggøre et langsigtet likviditetsoverslag, som også omfatter passiver, der allerede er opført på Unionens balance.

OPFØLGNING AF DE FOREGÅENDE ÅRS BEMÆRKNINGER OM REGNSKABERNES RIGTIGHED

1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)

Andet led: Kommissionen er klar over spørgsmålets betydning og arbejder til stadighed på at forbedre sine procedurer. Der er blevet indført en specifik artikel i den reviderede finansforordning for at tilskynde til en mere regelmæssig udligning af forfinansieringer. Disse bestemmelser suppleres af et fortolkende vejledningsnotat, der er blevet distribueret til alle Kommissionens generaldirektorater.

Tredje led: Den metode, der beskrives af Retten, finder anvendelse, idet disse særlige udgiftsposter er blevet identificeret. Kommissionen mener ikke, at det er sandsynligt, at der kan udvikles en anden metode, der er mere pålidelig og samtidig omkostningseffektiv, i løbet af de få resterende måneder af den nuværende programmeringsperiode.

2. Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at forbedre kvaliteten af de fremlagte data, og der vil blive redegjort nærmere herfor i Kommissionens meddelelse om beskyttelsen af EU's budget.

Dette tal forventes at stige i 2013 på grund af lukningen af EFRU-programmerne for 2000-2006. Lovbestemmelserne er imidlertid ikke de samme for Samhørighedsfonden, og de fleste projekter under Samhørighedsfonden i 2000-2006 vil blive lukket året efter.

3. Overførsel af Galileos aktiver

Kommissionen har foretaget dybtgående kontroller og har rimelig sikkerhed for, at de beløb, der er opført på balancen for Galileo, er pålidelige. Forberedelsen af overførslen af aktiver skrider støt frem.

Kommissionen vil også fremover revidere ESA's regnskaber og korrigere fejl i påkommende tilfælde, og den vil opmuntre og støtte ESA's bestræbelser på fortsat at forbedre kvaliteten af den finansielle rapportering.